

DOSAR NR. 907 /CA/2005

*Respinge reuarta D.G.F.P. Prahova ca
nefondat. Decizie definitivă și definitivă.*

C.J. P

SENTINTA NR. 27

Sedinta publică de la 24 ianuarie 2006 .

PRESEDINTE IOSIF BREAZU GEORGHESCU

GREFIER GEORGETA MATACHE

Pe rol fiind judecarea plângerii fircale formulată de reclamanta SC SRL cu sediul in str nr. căminul garsoniera nr. judetul Prahova împotriva părâtei D.G.F.P.Prahova cu sediul in Ploiesti str Aurel Vlaicu nr. 22 Actiunea timbrată cu 36600 lei @pusi cu chitanta nr. /2005 și timbru judiciar de 5000 lei .

La apelul nominal făcut in sedinta publică au răspuns reclamanta SC SRL reprezentată de avocat Cermen Giurgea, părata D.G.F.P.Prahova reprezentată de consilier Popa Maria .

Procedura indeplinită .

S - a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, după care .

Consilier Popa a arătat că trebuie refăcută expertiza intrucât aceasta a fost efectuată fără ca expertul să aibe in vedere actele de la dosar. De asemeni sunt absolut necesare relatiile solicitate de instantă de la IPJ Prahova .

Avocat Giurgea pentru reclamantă a arătat că nu este necesar se refacă expertiza , intrucât aceasta are in vedere fircare factură in parte și a răspuns la obiectivele stabilite de instantă , motiv pentru care cere respingerea obiectiunilor. Cu privire la relatiile cerute de la IPJ , acestea nu sunt relevante in cauză, pentru că nu s' dispus inceperea urmăririi penale .

Instanta respinge obiectiunile formulate de DGFP, Prahova la expertize efectuată in cauză, iat cu privire la relatiile de la IPJ acestea se află la dosar , motiv pentru care, consideră cauza in stare de judecată și dă cuvântul in fond .

Avocat Giurgea Carmen , având cuvântul pentru reclamantă a solicitat admiterea actiunii așa cum a formulat-o, in sensul admiterii i parte a actiunii urmând ca reclamanta să fie exonerată de pl te sumelor retinute prin decizia a cărei anulare o s liciată, pentru sume și penalități și să plătească numai lei reprezentând

neachitat. De retinut că reclamele la o factură recunoscute de
contabilității și îndeplinind toate condițiile prevăzute de
asta, situație învederată de expert prin expertiză efectuată în
2005.

Consilier Popa Maria a solicitat respingerea acțiunii și menținerea
deciziei atacate, pentru că cege de facturi nu sunt documente
justificative, iar operațiunile din aceste facturi nu pot fi înregistrate în
contabilitate pentru că ele au seria și numărul atribuit altor
facturi. Să impune respingerea acțiunii.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Prahova
sub nr. 907/2005 reclamanta SC SRL a solicitat
anularea deciziei nr. 66/17.08.2005 emisă de D.G.F.P. Ph.
a deciziei de impunere precum și a raportului de inspecție
fiscală întocmit de Agenția Națională de Administrare
Fiscală - Activitatea de Control Fiscal din cadrul D.G.F.P.
Prahova.

În motivarea acțiunii, se arată că în urma
unui control efectuat de organul fiscal s-a stabilit în
sarcina societății obligații de plată în sumă totală de
RON din care: lei impozit pe profit suplimen-
tar, lei dobânzi aferente, penalități de
întârziere, TVA de plată suplimentar, dobânzi
aferente și penalități de întârziere aferente.

Organul de control a retinut că societatea a
înregistrat în evidența contabilă un număr de facturi emise
de alte societăți din București ce nu îndeplinesc condiția
de document justificativ deoarece nu fac parte din plaja
de numere alocată altor societăți comerciale.

Împotriva deciziei de impunere și a raportului
fiscal de inspecție a formulat contestație reclamanta care
însă a fost respinsă prin decizie nr. 66/17.08.2005 emisă
de D.G.F.P. Prahova.

Decizia emisă este nelegală și netemeinică
întrucât nu s-a avut în vedere dovezile depuse de
societate din care rezultă că au fost îndeplinite
toate exigențele ca marfa cumpărată să fie recunoscută
legal ca o cheltuială și pe cale de consecință și recunoașterea
deductibilității TVA.

Prin întâmpinarea formulată D.G.F.P. Prahova solicită respingerea acțiunii, întrucât organul de control fiscal a stabilit în mod corect obligațiile datorate de SC SRP.

Cu ocazia controlului efectuat s-a constatat că societatea a evidențiat în contabilitate operațiuni de aprovizionare realizate în baza unui număr de facturi fiscale ce nu îndeplineau condiția de document justificativ, întrucât facturile fiscale făceau parte din plaja de numere de facturi fiscale alocate altor societăți comerciale decât cele prevăzute la rubrica "furnizer".

În aceste condiții, cheltuielile efectuate nu pot fi considerate ca fiind cheltuieli deductibile fiscal, fiind încalcate prev. art.9 al.7 lit.j din Legea 414/2002 privind impozitul pe profit.

De asemenea, potrivit codului fiscal nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la baza un document justificativ potrivit legii prin care să se facă dovada efectuării operațiunii.

În consecință nu au fost îndeplinite condițiile ca suma de lei RON să fie considerată o cheltuială deductibilă fiscal, astfel încât s-a stabilit în sarcina de plată a reclamantei un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei precum și dobânzi și penalități de întârziere aferente în sumă totală de lei RON.

Referitor la suma de lei RON stabilită de organul de control aceasta reprezintă diferența suplimentară TVA datorată ca urmare a înregistrării în contabilitatea reclamantei a unor cheltuieli în condițiile în care documentele justificative nu au fost cele prevăzute de lege.

Astfel, facturile fiscale au fost emise de furnizori existenți dar, seriile și numerele facturilor nu fac parte din cele atribuite de către distribuitorii autorizați pentru astfel de documente cu regim special. Reclamanta nu poate beneficia de drepturi de deducere a TVA întrucât colectarea nu s-a realizat.

Aferent TVA-ului suplimentar în sumă de lei RON s-au calculat dobânzi și penalități în sumă totală de lei RON.

Se mai arată de asemenea, că nu poate fi deductibilă nici suma de lei RON întrucât singurul document legal în

baza c rvia se poate deduce TVA este factura fiscală.

La solicitarea reclamentului, instanta a dispus efectuarea unei expertize contabile care să stabilească dacă cele de facturi indeplinesc conditiile impuse de lege si cheltuielile efectuate pot fi considerate ca deductibile fiscal.

Prin raportul de expertiză intocmit expertul contabil concluzionează că cele de facturi corespund cu modelele prevzute in anexa HG 831/1997 si indeplinesc conditiile de a fi documente justificative. Expertul arată că societatea nu datorează impozitul pe profit suplimentar de lei si nici TVA de plată suplimentar in sumă de lei cu dobânzile si penalit tiled aferente.

In ceea ce priveste cheltuielile cu c rtelele telefonice achizitionate de la benzinării pe bază de b nuri fiscale, acestea nu sunt deductibile fiscal, astfel inc t reclamaanta datorează TVA in sumă de lei precum si dobânzi si penalit ti aferente.

Analiz nd actele si lucrările doserului, instanta retine următoarele:

In urma unui control efectuat de organul de inspectie fiscală la SC SRL s-a constatat că in perioada iunie-decembrie 2003 precum si in anul 2004 societatea a evidenciat in contabilitate un număr de facturi fiscale ce nu indeplinesc conditia de document justificativ deoarece actele faceau parte din p ja de numere de facturi fiscale elocate altor societ ti comerciale dec t cele prevzute la rubrica furnizors

Prin inregistrarea acestor facturi in evidenta contabilă au fost majorate cheltuielile de exploatare cu suma de lei RON care in realitate nu este deductibilă fiscal.

In consecin , s-au calculat in sarcina reclamentei st t un impozit pe profit suplimentar in sumă de lei precum si dobânzi si penalit ti de intârziere.

Organele de control fiscal a mai stabilit că, urmare a inregistrării in contabilitate a unor facturix ce nu au calitatea de document justificativ, reclamaanta mai datorează bugetului de stat si o diferen  de TVA suplimentar in sumă de lei RON la care se adaugă dobânzi si

penalității de întârziere.

Reclamanța datorează de asemenea bugetului de stat suma de lei .00 reprezentând TVA aferent costurilor telefonice achiziționate pe bază de bonuri fiscale care nu îndeplinesc condițiile de document justificativ.

Reclamanța a formulat contestație împotriva actului de control, iar D.C.F.P. Frabova prin Decizia nr. 66/17.08.2005 a respins contestația ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, s-a avut în vedere faptul că, reclamanța a înregistrat în contabilitate un număr de facturi ce nu îndeplinesc condiția de document justificativ întrucât fac parte din plaje de numere elocute altor societăți comerciale decât furnizorii.

Datorită acestui fapt societatea nu avea dreptul de deductibilitate pentru cheltuielile înregistrate în contabilitate și nici drepturi de deductibilitate pentru TVA aferent acestor achiziții.

★ Tribunalul, analizând probele administrate în cauză, apreciază că acțiunea reclamanței este întemeiată din următoarele considerente:

Premiza agută în vedere de către organul de inspecție fiscală atunci când a apreciat că nefiind deductibile fiscal cheltuielile efectuate în baza unor facturi fiscale fost aceea că aceste documente nu constituie un act justificativ atât timp cât, nu fac parte din plaje de numerotare a facturilor elocuate furnizorilor.

Or, așa cum rezultă din expertiza contabilă efectuată în cauză, ale cărei concluzii instanța le împărtășește celor facturi ce fac obiectul cauzei corespund cu modelele prevăzute în anexa la HG 831/1997, fiind de asemenea, completate cu toate datele cuprinse în formulare.

In aceste condiții, facturile au calitatea de document justificativ legal întocmit iar cheltuielile efectuate sunt deductibile fiscal.

Este adăugat că potrivit prev. art.9 al.7 lit.f din Legea 484 /2002 și art.21 al.4 lit.f din Legea 571/2002 nu sunt deductibile fiscal cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document legal, dar așa cum rezultă din raportul de expertiză cele de facturi îndeplinesc condițiile unui document justificativ, întrucât

confirmă efectuarea operațiunilor de livrare a produselor.

Se constată totodată că produsele achiziționate cu cele de facturi au fost revândute iar sumele încasate au fost înregistrate ca venituri, profitul realizat fiind impozitat conform reglementărilor în vigoare.

Cât privește TVA suplimentar stabilit de organul de control fiscal, în sumă de lei RON, tribunalul consideră că din această sumă doar o parte este datorată de reclamantă.

Astfel, din actul de control rezultă că TVA suplimentar se datorează înregistrării în contabilitate a celor facturi, și deduceri TVA aferent cu încălcarea prevederilor art.52 din HG 598/2002 și art.51 și 2 din HG 44/2004.

Intr-adevăr actele menționate mai sus prevăd că, documentele legale în baza cărora persoanele impozabile pot deduce TVA sunt exemplarul original al facturii fiscale sau alte documente specifice aprobate prin HG 381/1997. Dar, așa cum a constatat și expertul contabil facturile înregistrate în contabilitate de reclamantă îndeplinesc condițiile de document justificativ.

Potrivit art.29 din Legea 345/2002 se stabilesc obligații în sarcina persoanelor care realizează operațiuni taxabile cu drept de deducere, ori așa cum rezultă din raportul de expertiză toate aceste obligații au fost îndeplinite de către reclamantă, astfel încât cele facturi îndeplinesc condițiile de documente justificative care să fi înregistrate în contabilitate.

Tribunalul reține de asemenea, că nici o prevedere legală nu impune beneficiarului să verifice dacă facturile fiscale emise de furnizor fac sau nu parte din plaja de numere alocată societății emitente.

Având în vedere caracterul de document justificativ al facturilor, tribunalul apreciază că reclamația nu determină TVA suplimentar în sumă de lei RON și nici dobânzile și penalitățile aferente.

Cât privește diferența de TVA suplimentar de lei RON până la suma totală de lei RON, instanța consideră că această sumă este datorată de reclamantă bugetului de stat, întrucât reprezintă o val. unor facturi telefonice cumpărate cu bonuri fiscale de la stații PECO etc. ce nu reprezintă document justificativ așa cum prevăd

normele legale.

În consecință, având în vedere prevederile legale mai sus menționate, urmează ca instanța să admită în parte acțiunea formulată să anuleze în parte decizia nr. 66/17.08.2005 emisă de D.G.F.P. Prahova, precum și decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală.

De asemenea, va exonera reclamanta de plata sumei de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar cu dobânzile și penalitățile aferente (lei dobânzi lei penalități) precum și a sumei de lei reprezentând TVA suplimentar cu dobânzile și penalitățile aferente (lei dobânzi și lei penalități).

Reclamanta dătează bugetului de stat TVA suplimentar în sumă de lei precum și dobânzi în sumă de lei și penalități de lei.

PENTRU ACESTEA MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în str. nr. căminul garsoniera jud. Prahova în contradicție cu părțile D.G.F.P. Prahova cu sediul în Ploiești str. Aurel Vlaicu nr. 22 jud. Prahova.

Anulează în parte decizia nr. 66/17.08.2005 emisă de părțile precum și decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală.

Exonerează reclamanta de plata sumei de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar cu dobânzile și penalitățile aferente (lei dobânzi, lei penalități) precum și a sumei de lei reprezentând TVA suplimentar cu dobânzile și penalitățile aferente (lei dobânzi și lei penalități).

Se mențin în rest dispozițiile din actele contestate.
Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 24.01.2006.

PRESEDINTE

GHEORGHEȘCU BRĂZU IOSIF

GRAFIER

GEORGETA MATACHE

red. G.B.I.

doc. C.N.

4 ex / 15.02.2006.